

Un reclús liderant ERC no admet cap culpabilitat.

written by Llorenç Prats | 14 d'octubre de 2019

El líder inqüestionable d'ERC en aquests moments, Oriol Junqueras, continua plantejant la seva visió sobre la política catalana des de la presó. En una carta publicada a través del digital El Nacional expressa la seva convicció amb la victòria independentista, "el fracàs no existeix".

La repressió política espanyola és una etapa més "del camí per assolir la llibertat" . Una repressió política que lideren, a consciència, la gent del PSOE i del PSC, els quals, segons el seu parer, saben perfectament "que (els presos polítics) són innocents".

Segons aquesta lectura, implícitament, Oriol Junqueras estaria admetent el profund error que suposa negociar una amnistia o admetre un indult. Els innocents no mereixen ni amnistia ni indults, mereixen la llibertat i el rescabament dels danys i perjudicis.

I tot i així, és paradoxal, com, des d'una posició de manifesta inferioritat, com és el presidi, hom intenti explicar, de forma insistent al PSOE i al PSC que "hem garantit que hi hagi més metres i professors", "que respectem una sentència... dictada per organismes... (que ells han triat) conjuntament amb el PP", "que condemnem la violència que sempre hem condemnat" i més coses semblants, per tot plegat constatar que "estem disposats a dialogar, tot i que la cadira del davant sempre ha estat buida". Sempre!

L'Oriol Junqueras, de Sant Vicenç dels Horts, sap que la immigració espanyola a Catalunya que s'ha fet forta en el nostre país depèn de la visió i les propostes dels socialistes catalans i espanyols. I sap que amb molt poca diferència de plantejaments, una simple esquerra, podria fer trontollar moltes de les majories democràtiques que fins ara imperen de forma persistent per imposició del sistema electoral espanyol. I des de la presó, a la desesperada, sense intermediaris, ja els intenta interpel·lar, en clau electoral, suggerint el vot a la seva formació.

Constata, aquest pres polític, tota la dimensió personal i nacional d'una sentència dura i sense justificació suficient, de la qual en són responsables els socialistes, tot admetent que "el PSOE només negociarà si es veu en la més absoluta necessitat". Una negociació, que en el millor dels casos no passaria d'una consulta, simulacre de referèndum, sobre temes relatius a l'encaix entre Catalunya i Espanya.

En aquest sentit, des de les files d'ERC i d'arreu de Catalunya, s'aixequen veus contràries a qualsevol forma d'amnistia o d'indult, ja que la seva innocència és palesa, i sobre això no es pot edificar, jurídicament, res mínimament coherent que no sigui el seu alliberament.

Posar, com diu, "l'amnistia i l'autodeterminació sobre la taula" forma part d'una visió condicionada per la reclusió i la feblesa. L'amnistia és una rendició, acceptar la culpabilitat (com en el cas d'un indult). I l'autodeterminació, per definició, és innegociable. És la vida dels pobles i de les nacions. Fet que corregeix, en un doble llenguatge apte només per entesos, quan diu que "mai renunciarem a cap dels nostres objectius per molta repressió que vulguin exercir sobre nosaltres".